ఎర్రసీత
గొల్లపూడి మారుతీరావు

(పదిహేనేళ్ళ క్రిందట పాఠకుల్ని ఉర్రూతలూగించిన నవల)

(గత సంచిక తరువాయి)

25

వారం తిరగకుండా మూడు పనులు వరసగా జరిగిపోయాయి. మాల్యాద్రి ఇల్లు ఖాళీచేసేశాడు. తప్పనిసరిగా కొండలరావు ఇల్లు ఖాళీ చెయ్యవలసి వచ్చింది. ఎందుకంటే అంత ఇంటికి అద్దె కట్టుకోలేడు.

అదీకాక, ఇల్లు అద్దెకి తీసుకున్నది మాల్యాద్రి. అతను వెళ్ళిపోవడంతో తన స్థానమూ పోయినట్టే. అప్పటికప్పుడు ఇల్లు దొరకాలంటే కష్టమే. తను పనిచేస్తున్న మిల్స్‌లో ఓ సహచరుడి చిన్న పోర్షన్‌లో ఒక వాటా ఇచ్చాడు. అక్కడ తనూ, భార్య, బిడ్డ ఉండడానికే ఇబ్బంది.

రెండు రోజుల్లో నరిసప్పుడు మళ్ళీ బబిత కొలువులో కుదురుకున్నాడు. అలా చెప్పడం పొరపాటు. బబిత నరిసప్పుడిని ఆశ్రయించింది. ఇదివరకు వ్యభిచారానికి సినిమా రంగంలో ప్రవేశం సాకు. ఇప్పుడూ ఎవరి పాత్రల్ని వాళ్ళు అర్థం చేసుకున్నారు. వ్యభిచారానికి ఏ సాకూ లేదు. అయితే, సినిమాలు లేకుండా ఖాళీగా ఉన్న ఏ నటీమణినయినా అడగండి రెండు పిక్చర్లు త్వరలో ప్రారంభం కాబోతున్నాయనీ, ఓ వేషం మొన్ననే ఫైనలైజ్ అయిందనీ అంటారు. ఇది పండుకొమ్మని పట్టుకువేలాడే ఆఖరి ఆధారం అందామా? ఇంకా సుఖంగా 'ఆత్మవంచన' అంటే పోతుంది. ***పరాజయాన్ని అంగీకరించడం కష్టం. ఒప్పుకోవడం కంటే చెప్పుకోవడం ఇంకా కష్టం. జీవితంలో ఫెయిలవడానికి దమ్ముకావాలి. అది లేనప్పుడే ఆత్మహత్యల గురించి ఎక్కువ వింటాం. జీవితంలో ఏం చెయ్యాలో తెలియని వాళ్ళే ఆత్మహత్యలకి పూనుకుంటారు.*** అయితే బబిత కథ ఈ రామాయణానికి పిడకలవేట అనుకోవడానికి వీల్లేదు.

బబిత వల్ల అనుకోకుండా జరిగిన సంఘటన ఏమిటంటే మాల్యాద్రి, కొండలరావు కుటుంబాలు విడిపోవడం. రూఢిగా జరిగిన విషయం ఏమిటంటే, మాల్యాద్రికి నూటికి నూరుపాళ్ళూ సీత మీద ఆలోచనలు లగ్నం కావడం. దానికి కారణం సీత విరుచుకుపడడమే. జరిగిన సంఘటన సీత అంతగా విరుచుకుపడాల్సిన అవసరం లేదు. సీత అలా ఆవేశపడడంలో మాల్యాద్రి మీద ఆమె ఎంత పొజెసివ్‌గా ఉందో మాల్యాద్రికి అర్థమైంది. ముద్దు పెట్టుకోవడం నిజమని తెలిసినప్పుడు తను మాల్యాద్రిని తిట్టినందుకు కాదు, అది నిజమైనందుకు సీత చాలా గింజుకులాడింది.

అయితే ఇద్దరి మనసులకీ బలమైన చెలియలి కట్టలున్నాయి. సీత ఇదివరకటి సీత కాదు. బబిత అంతకన్నా కాదు. మాల్యాద్రికి ఆకర్షణ, సెక్సు అంత ముఖ్యమైనవేం కావు. కానీ అతని మనసులో సీత పేరిట చిన్న గదికి అలంకరణ సాగుతోంది. ఆ కారణంగానే ప్రయత్నించి కూడా కొండలరావు ఎక్కడ ఉన్నాడో వాకబు చెయ్యలేదు మాల్యాద్రి. సీత విరుచుకుపడ్డాక రేణూకి ఆమె మీద ఉన్న గౌరవం కాస్తా తుడిచిపెట్టుకు పోయింది. నిజానికి ఇల్లు ఖాళీ చెయ్యడానికి ఎక్కువ పట్టుదల చూపిన మనిషి రేణూయే. మాల్యాద్రి కూడా అందుకు అభ్యంతరం తెలుపలేదు.

మరి సీత? మాల్యాద్రి ఆలోచనలు తన మనసులోంచి పూర్తిగా చెరిపేయడానికి ప్రయత్నం చేస్తోంది. ఇల్లు మారడం దైవికంగా ఆమెకు కలిసి వచ్చింది. అయితే దైవికమైనవీ, తప్పించుకోలేనివీ చాలా సంఘటనలు రాబోయే కాలంలో ఎదురు చూస్తున్నాయని ఆమెకి తెలీదు.

మాల్యాద్రికి చక్కని ఇల్లు అద్దెకి దొరికింది. తన మిత్రుడు ఒక ఎకరం స్థలాన్ని కొని అందులో గొప్ప ఇల్లు కట్టాలని కలలు కంటూ, అందాకా నైరుతి మూలన ఓ చిన్న ఔట్ హౌస్ వేసి, కాలక్రమేణా అసలు ఇల్లే కట్టలేక, ఆ చిన్న ఔట్ హౌస్‌నే ఇల్లు చేసుకుని, దరిమిలా నైరోబీలో ఉద్యోగం రాగా, ఆ ఇంటిని మాల్యాద్రికి అప్పగించాడు. రెండు చిన్న గదులు, ఓ వంట గది, చిన్న నడవా - అదీ ఇల్లు. ముందు అంతా ఖాళీ. ఓ వేపచెట్టు, రెండు గన్నేరు చెట్లు, ఓ కొబ్బరి చెట్టూ, గుబురుగా పెరిగిన తులసిమొక్కలూ ఇదీ ఆవరణ. ఆ ఇంటికి వచ్చాక పొరపాటునయినా కొండలరావు ఇంటి గురించీ, సీత గురించీ వాకబు చెయ్యాలని మాల్యాద్రి ప్రయత్నించలేదు.

అయితే, ఆ ఇంట్లో దిగిన నాలుగైదు వారాలకి ఇంటిని వెతుక్కుంటూ కొండలరావు వచ్చాడు. మాల్యాద్రి వెళ్ళాక కొన్ని రోజులైనా ఉన్నాడు కనుక, మాల్యాద్రికి వచ్చిన ఉత్తరాలు ఇచ్చిపోవాలని వచ్చాడు. అప్పుడు మాల్యాద్రి ఇంట్లో లేడు. రేణూ మాత్రం ఉంది. రేణూతో ఎప్పుడూ కొండలరావు ఎదురుపడి మాట్లాడలేదు. ఎప్పుడైనా దీపని ఎత్తుకుని పలకరించేవాడు.

ఉత్తరాల్ని అందుకుని, "సీతగారు ఎలా ఉన్నారు?" అని పలకరించింది రేణూ.

"బాగానే!" అన్నాడు కొండలరావు.

"ఎందుకనో మావారంటే సీతగారికి మొదట్నుంచీ ఒళ్ళుమంట. నేను గమనిస్తూనే ఉన్నాను. మీకూ అద్దె ఎక్కువ. అందరికీ మంచిదని నేనే ఖాళీ చేయించాను. ఇప్పుడు దిగిన ఇల్లు బావుందా?" అంది.

"ఒక వర్కరు ఇంట్లో ఉంటున్నాం. ఆపద్ధర్మంగా ఉండనిచ్చాడు. సర్దుకోవడానికి బాగేమిటి?" అన్నాడు కొండలరావు.

"ఆ సినిమా అమ్మాయి"

"ఈ ఊళ్ళోనే ఎక్కడో ఉంది. ఈ మధ్య కారులో చూశాను. నన్ను బజారులో ఆపి, కారుకొన్నానని కారు చూపించింది."

టీ కలిపి ఇచ్చింది రేణూ.

"ఈ రెండు మూడువారాలూ పాత ఇంటికి వెళ్ళలేదు. మరేవైనా ఉత్తరాలు వచ్చాయేమో ఒకసారి మాల్యాద్రిగారిని వెళ్ళమనండి!" అనేసి వచ్చేశాడు.

లేబరు కాలనీలో ఉండటం వల్ల ఇష్టం ఉన్నా, లేకపోయినా తరచు యూనియన్ వ్యవహారాల్లో తలదూర్చడం తప్పనిసరయింది కొండలరావుకి. సీతకి కూడా జీవితంలో ఓ గొప్పస్థాయి నుంచి ఉన్నట్టుండి దిగజారినట్టనిపించింది. లేబరు కాలనీ జీవితం హడావిడిగా నడుస్తుంది. ఇల్లు కూడా బజారులాగా ఉంటుంది. అందరూ అందరి ఇళ్ళ గురించి మాట్లాడుకుంటారు. ఇంట్లో రహస్యం మొదట వీధిలోనే తెలుస్తుంది. వీధి కొళాయి దగ్గర, రేషన్ షాపు వరండాల్లో మనుషుల శీలపరీక్షలు జరుగుతాయి. వెరసి లేబరు కాలనీలో జీవితం నలుగురితో సమిష్టి పోరాటం.

అందరిలోకీ ఏ కాస్తో చదువుకున్నవాడు కొండలరావు. అందరిలోకీ నెమ్మదస్తుడు. కాస్త ఆలోచించే మనిషి. లేబరు తగాదాల్లో గొంతు ఎక్కువగా వినిపిస్తుంది. చదువులేకపోవడం వల్ల అనుమానం ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. ***లేబరు నాయకత్వానికి పెట్టుబడి విశ్వాసం. విశ్వాసం సడలితే మిగిలేది ఆవేశం. ఇంకాస్త ముందుకి పోతే - హింస.***

తనకి తెలియకుండానే వచ్చిన కొద్దిరోజుల్లోనే కొండలరావు యూనియన్ వ్యవహారాలలో తలమునకలై పోయాడు. ఇది సీతకి బొత్తిగా నచ్చని విషయం. కొండలరావుకి అంత ఇష్టంకాకపోయినా, అందులో నలుగురూ దూర్చారని మొదట్లో సీత భావించింది. కానీ ప్రతి రాత్రీ పదకొండూ, పన్నెండు వరకు రాని భర్తనీ, ప్రతిసారీ పడగ్గదిలో కొట్టే విస్కీ వాసననీ, ప్రతిసారీ చుట్టూ పదిమందిని వేసుకుని తిరిగే హంగూ, ఆర్భాటాన్నీ చూసి కొండలరావు ఎంతో కొంత ఆ రుచి మరిగాడనే గ్రహించింది.

తప్పనిసరిగా లేబరు కాలనీలో తలదాచుకోవడం జరిగింది కానీ, ఏదో పొసగని, అర్ధం లేని వ్యర్ధమైన జీవితం గడుపుతున్న భావన సీతకి. ఇదివరకటి జీవితాన్ని తెలియకుండానే స్థాయి పెంచి అలంకరించినవాడు మాల్యాద్రి. ఈ వాతావరణంలో తలమునకలయ్యాక మాల్యాద్రి ఒక్కసారీ అటువేపు రానందుకు ఆనందించింది. రాకూడదని మనసా, వాచా కోరుకుంది.

ఉన్నట్టుండి ఒక రాత్రి కొండలరావుని మోసుకొచ్చారు యూనియన్ మనుషులు. కొండలరావు చేతిమీదా, భుజం మీదా ఆసిడ్‌తో శరీరం కాలింది. మిల్లులోంచి వస్తూండగా రాత్రి షిఫ్టులో కొండలరావంటే ఇష్టంలేని యూనియన్ మనుషులు ఇద్దరి సైకిళ్ళని ఆపి మీద ఆసిడ్ పోశారు. మరో వర్కరుకి చెంపకాలింది. ముందున్న అతను గావుకేక పెట్టేలోగా కాస్త తలతిప్పుకోవడానికి కొండలరావుకి వ్యవధి దొరికింది. ముఖానికి అడ్డుపెట్టుకున్న చెయ్యి, ఒక్క ఉదుటున పక్కకి తిరిగినందువల్ల భుజమూ కాలాయి. మొదటి వర్కరుని ఆసుపత్రిలో ఉంచారు. కొండలరావుకి మాత్రం ప్రధమ చికిత్స చేసి ఇంటికి చేర్చారు. ఆ రాత్రి దాదాపు తెల్లవారు ఝామున నాలుగు గంటల దాకా ఇంటి ముందు వర్కర్ల కుటుంబాలు జాగారం చేశాయి. కొండలరావుకి జరిగేనష్టం కన్నా, కుటుంబాల పరామర్శ, ఆసిడ్ పోసిన వాళ్ళ మీద ఆకాశం పగిలేలాగా వాళ్ళు పెట్టే శాపనార్ధాలతో కాలనీ కాలనీ అంతా దద్దరిల్లిపోయింది. ఇంత ముమ్మరం, ఈ రద్దీ సీతకి కొత్త. అందరూ వెళ్ళాక గోడని ఆనుకుని మొదటిసారిగా భోరుమని ఏడ్చేసింది.

కొండలరావు లేచి సీతని ఓదార్చాడు. మొదటిసారిగా ఈ ఉద్యోగం, ఈ జీవితం వీటన్నిటికీ ముగింపు రాసి మరేదైనా దారి వెతుక్కోవడం మంచిదనిపించింది. ఆ మాటే కొండలరావుతో అన్నది. కొండలరావు నవ్వాడు. "మరేం భయంలేదు సీతా! ఈ పని ఎవరు చేశారో ఆ లంజా కొడుకులు మాకు తెలుసు. వాళ్ళ సంగతి తేల్చందే మేం నిద్రపోం!"

సీత వణికిపోయింది. కొండలరావులో అంత ఆవేశం చూడడం ఆమెకదే మొదలు.

ఆ సంఘటన తర్వాత కాలనీలో వాతావరణం మారిపోయింది. కొండలరావు పూర్తిగా మారిపోయాడు. ఎక్కువ చదువూ, ఎక్కువ సామర్ధ్యం, ఎక్కువ ఆస్కారం ఏమీ లేని వ్యక్తికి ఉన్నట్టుండి తను బతికే సమాజంలో ప్రాముఖ్యం వచ్చేసరికి ఏమవుతాడు? సమాధానం - కొండలరావు అవుతాడు. ఇది అనుకోకుండా కొండలరావుకి దక్కిన పాపులారిటీ. ఊహించకుండా దక్కిన నాయకత్వం. ఆ తర్వాత కొండలరావు ఇల్లే ఒక వర్గానికి కార్యాలయమైపోయింది. తాము ఉంటున్న ఒక పోర్షన్ పక్కనున్న రెండు గదుల్ని వెంటనే ఖాళీ చేయించారు. రాత్రీ, పగలూ తేడా లేకుండా అక్కడ మంతనాలు సాగాయి. ఇరవై రోజులు తిరగకుండా కొండలరావు ఒక వర్గానికి నాయకుడయ్యాడు. ఆ నాయకత్వం అతని జీవితంలో ఓ స్వర్ణ యుగం. ఓ చారిత్రాత్మక ఘట్టం. ఓ అపూర్వమైన అవకాశం, ఓ వరం.

అప్పుడప్పుడూ రాత్రి రెండూ, మూడు గంటల వరకు మంతనాలు సాగాయి. ఇరవై రోజులు తిరగకుండా కొండలరావు ఒక వర్గానికి నాయకుడయ్యాడు. ఆ నాయకత్వం అతని జీవితంలో ఓ స్వర్ణయుగం. ఓ చారిత్రాత్మక ఘట్టం. ఓ అపూర్వమైన అవకాశం. ఓ వరం.

అప్పుడప్పుడు రాత్రి రెండూ, మూడు గంటలవరకు మంతనాలు సాగేవి. చాలా గొంతులు ఆవేశంతో కేకలు వేసేవి. చక్కటి అరవంలో రకరకాల బూతులు వినిపించేవి. చాలామంది ఎవరో తెలియని వ్యక్తుల మీద కసినీ, ఆవేశాన్నీ వెళ్ళగక్కేవారు.

సీతకి నెమ్మదిగా ఆరోగ్యం దెబ్బతినడం ప్రారంభించింది. మొదటిసారిగా ఈ జీవితం మీదా, ఈ జీవనం మీదా ఓ ఏహ్యాభావం ఏర్పడడం ప్రారంభించింది. ఆశ్చర్యంగా ఆ వైముఖ్యాన్ని కొండలరావు గుర్తించాడు. మొదటిసారిగా తనని అర్థం చేసుకోలేని తన భార్యని అతను మనసారా క్షమించాడు. సీతకి తనకోసమే బతికే భర్త కావాలి. తన బిడ్డని ఎత్తుకుని సముదాయించే తండ్రి కావాలి. ఆ గంజాయి వనంలో కొండలరావే తులసిమొక్క. ఆ అవకాశాన్ని కొండలరావు వదులుకోదలుచుకోలేదు.

మొదటిసారి తనని అర్థం చేసుకోలేని భర్త దొరికాడని కొండలరావుతోనే అంది. మొదటిసారి అర్హత చాలని భార్యని కట్టుకున్నానని సీతతో అన్నాడు కొండలరావు. సీతకి ఏడుపు రాలేదు. కోపం వచ్చింది. ఈ ఆలోచన పురుషాధిక్యతలో ఓ భాగం. ఏ ఆధిక్యతా లేని పురుషుడిలో ఏదో ఒక పెద్దరికం దక్కినప్పుడు పక్క వ్యక్తి పట్ల కలిగే చిన్నచూపు అది. భార్య పెరుగుతున్న భర్త ఆధిక్యతను పంచుకుంటుంది. కొత్తగా దక్కిన ఆధిక్యతని, నిలదొక్కుకోవాలని భర్త - భార్య అర్థం చేసుకోలేనంత పెద్దరికం అనుకుంటాడు అంటాడు.

మొదటిసారి మధు భవిష్యత్తు గురించి సీత భయపడింది. మొదటిసారిగా దారీ తెన్నూలేకుండా తను పోగు చేసుకున్న చదువుతో ఏదైనా ఉద్యోగం దొరుకుతుందా అని ఆలోచించింది. జె.ఎం.బారీ అనే ప్రఖ్యాత నాటక రచయిత ఓ గొప్పనాటిక రాశారు. ఊహించనంత పెద్దరికాన్ని సాధించిన భర్తగారు క్రమేపీ ఇంట్లో భార్య సాహచర్యాన్ని, స్నేహాన్నీ నష్టపోతుంటాడు. అతని ఔన్నత్యం ఓ పరాకాష్టని సాధించే స్థితిలో, భార్య తన కష్టంతో పన్నెండు పౌన్లు సంపాదించుకుని - ఓ టైపు మిషన్ కొనుక్కోవాలనే ఆలోచనని బలం చేసుకుంటుంది. దరిమిలాను అతన్ని విడిచి పెట్టి వెళ్ళిపోతుంది సొంత జీవనాన్ని వెతుక్కుంటూ. సంవత్సరాలు గడిచాక బ్రిటిష్ రాణి సమక్షంలో 'సర్' బిరుదుని పొందబోయే భర్తగారు తన శుభాకాంక్షలకి సమాధానాలు టైపు చెయ్యడానికి ఓ టైపిస్టు - మొదటి భార్యని పిలుస్తాడు. వస్తుంది. తనని కాదని ఎంత నష్టపోయిందో ఆమెకి గర్వంగా చెప్పి, ఈ అంతస్తుని పంచుకుంటున్న రెండో భార్యని పరిచయం చేస్తాడు. మొదటి భార్య నవ్వుకుని, వెళుతూ - "రెండో భార్య కూడా పన్నెండు పౌన్లు సంపాదించుకోవాలనే స్థాయికి వచ్చిం"దని 'సర్'ని హెచ్చరించి వెళుతుంది.

ఇంత కథ చెప్పడానికి నేపథ్యం సీత మొదటిసారిగా తనకు తాను సాధించుకోవలసిన ఉపాధి కోసం ఆలోచించింది.

ఈ సందర్భంలో వాళ్ళిద్దరి జీవితం అనుకోని మలుపు తిరిగింది. ఉన్నట్టుండి మూడు రాత్రులు కొండలరావు ఇంటికి కూడా రాలేదు. ఎక్కడికి వెళ్ళాడో ఏమయ్యాడో కూడా ఎవరూ చెప్పలేకపోరు. సీత కంగారు పడిపోయింది. ఏం చెయ్యాలో తెలియక వికవికలాడింది. నాలుగో రాత్రి తెల్లవారుఝామున కొండలరావు వచ్చాడు మరో నలుగురితో. అతన్ని, అతనితో వచ్చినవాళ్ళనీ చూసి సీత నిర్విణురాలయిపోయింది. నాలుగు రాత్రులూ, నాళుగు పగళ్ళూ నిద్రహారాలు లేని వాళ్ళెలా ఉంటారు? నలభై గంటలు నేలమీద కూర్చోకుండా నిలబడి గడిపిన వాళ్ళెలా ఉంటారు? పదిరోజులు అడవిలో అవే బట్టలతో ఎండీ తడిసీ తిరిగిన వాళ్ళెలా ఉంటారు? అలాంటి అవతారాల్ని సీత ఎన్నడు చూడలేదు. కొండలరావుని చూసి పలకరించడానికే బెదిరిపోయింది సీత. పకలరిస్తే పలికే స్థితిలో లేడు. వాళ్ళు అయిదుగురూ సరాసరి పక్కగదిలోకి వెళ్ళి తలుపు బిగించుకున్నారు. తర్వాత సీతకి నిద్రపట్టలేదు.

తెల్లవారగానే ఎదురు పక్షం నాయకుడి శవం రోడ్డుపక్క తుప్పల్లో దొరికిందని అందరూ చెప్పుకున్నారు. ఆ మధ్యాహ్నం రెండు గంటల సమయంలో పోలీసులు ఒక్కుమ్మడిగా వచ్చి మూసిన తలుపుల్ని బలవంతంగా తెరిచి, అయిదుగురికీ బేడీలు వేసి తీసుకుపోయారు.

ఆ క్షణంలో కాలనీలో రేగిన హాహాకారాలు ఎన్నడూ చూడలేదు సీత. గుడిలో దేవుడు మాయమయినట్టుగా ఆడవాళ్ళు గుండెలు బాదుకుని ఏడుస్తూంటే భయంతో, ఏహ్యాభావంతో, వెగటుతో, ఓ రకమైన నిర్వేదంతో సీత వాంతి చేసుకుంది.

తలంతా దిమ్మెక్కిపోయింది. ఒళ్ళంతా చల్లబడిపోయింది. ఏం జరుగుతోందో కొంతకాలం అర్థం కాలేదు సీతకి. ఒంటరితనం ఎంత భయానకమో - మధూ, తనూ ఉన్న ఆ ఇల్లు పదే పదే గుర్తుచెయ్యసాగింది. ఎవరో పేరు తెలీని వాళ్ళంతా, అర్థం కాని భాషలో వచ్చి తనని ఓదార్చిపోతున్నారు.

కొందరు తమిళంలో ఆవేశపడ్డారు. కొందరు ఆడవాళ్ళు కావలించుకుని ఏడ్చారు. ఈ తతంగమంతా జరిగాక ఒక్కసారి ఇల్లు ఖాళీ అయిపోయింది. ఉన్నట్టుండి ఇంటిని నిశ్శబ్దం ఆవరించుకుంది.

సీతకి ఇల్లెలా గడవాలో తెలీదు. రేపు ఎలా గడుస్తుందో తెలీదు. ఈ క్లిష్టపరిస్థితికి పరిష్కారం ఏమిటో ఎప్పటికో తెలీదు ఏం చెయ్యాలో తెలియదు. ఏడుస్తున్న మధుకి అన్నం పెట్టాలని మరిచిపోయింది. పక్కింటి ఇల్లాళ్ళు ఆ పని వేళ తప్పక చేసుకుపోతున్నారు. మరి ఆమె సంగతి? భోజనం చెయ్యమని ఒకటి రెండుసార్లు అడిగారు. బలవంతపెట్టారు. ఆమె ముందు అన్నం కంచం పెట్టారు. ఆ తరువాత అడగడం మానుకున్నారు. క్రమేపీ రావడం మానుకున్నారు.

మూడోరోజు పోలీసులు వచ్చారు. ఇల్లంతా గాలించి ఓ కొడవలి, ఓ చురకత్తి, ఓ తుపాకీ బయటకి తీశారు. వాళ్ళు అడిగిన ఏ ప్రశ్నలకీ ఆమె దగ్గర సమాధానం లేదు.

"ఎన్నాళ్ళబట్టి ఈ హత్యకు కుట్ర జరుగుతోంది?"

"ఈ ఆయుధాలు ఎవరు తీసుకొచ్చారు?"

"హత్య చేయాలన్న చర్చలు ఈ ఇంట్లోనే జరిగాయా?"

"జస్వంత్ అనే అతను ఎక్కడుంటాడో తెలుసా?"

సీత బిక్క చూపులు చూసింది. మరునాడు పోలీసు కుక్కలొచ్చాయి. మూడోరోజున మఫ్టీలో ఉన్న, బొత్తిగా భాష తెలియని సి.ఐ.డీలు వచ్చారు. ఇది మామూలు హత్యకాదు. దీనిలో యూనియన్, రాజకీయ నాయకులు, ముఠా తగాదాలు - అనీ ఉన్నాయి. ఈ వాతావరణంలో హత్య చేసేవాళ్ళు కొందరుంటే, హత్యని వాడుకునేవాళ్ళు కొందరుంటారు. ఓ రాత్రి తప్పతాగి ఒక మనిషి - హత్య అయిన ముఠామనిషి - సీత ఇంటిముందు కొచ్చి కేవలం గంటసేపు రకరకాల తిట్లు, రకరకాల భాషల్లో తిట్టాడు. మద్రాసులో ఏదైనా హడావుడి జరిగితే వినోదం చూడడం వ్యసనం. అందరూ కల్పించుకుని మాట్లాడడం సరదా. ప్రమేయం లేకపోయినా కథలుగా చెప్పుకోవడం పరిపాటి. అతని చేతిలో సోడాబుడ్డీ, మరో చేతిలో చిన్న కత్తి చూసి ఎవరూ ఏమీ మాట్లాడలేదు. కొండలరావులాంటి భర్త ఉన్నందుకు సీతని తిట్టాడు. త్వరలో ఆ కుటుంబాన్నంతా సర్వనాశనం చేస్తానన్నాడు. తన 'మొదలాలి'ని పొట్టన పెట్టుకున్నవాళ్ళందరి అంతు చూడనిదే నిద్రపోనన్నాడు. జేబులోంచి మధ్య మధ్య మందు సీసా తీసి తాగుతున్నాడు. మందు చాలా ఖరీదయినదే ముందు వెనక చాలా ఖరీదైన మనుషున్నారని అర్థమవుతోంది. మాటలో నేలబారుతనం తెలుస్తోంది. గంటసేపు నుంచీ అరుస్తున్నా ఎవరికీ అతన్ని వారించాలని అనిపించలేదు. ఎదిరించాలని అనిపించలేదు. పోలీసుల్ని పిలవాలనిపించలేదు. ఆ కేకలు, ఆ వీరంగం తమిళనాడు గుడిసెల వాతావరణంలో గొప్ప వినోదం. అవసరమైతే శివరాసన్‌నీ, వీరప్పన్‌నీ హీరోల్ని చేసే వర్గమది. ఆ వ్యక్తి మాట్లాడిన గంటలోనే సీతని సముదాయించిన అయిదారు మంది స్త్రీలు అవతలి పార్టీకి మారిపోయారు.

"తమ్ముడికి కోపం వచ్చింది, రాదా మరి?"

"తమ్ముడి మాటల్లో తప్పేముంది?"

"తమ్ముడు మంచివాడు కనకే మాటల్తో ఆగాడు".

మధూని గుండెలకి హత్తుకుని గదిలో ఓ మూలకి బల్లిలాగ కరుచుకుని కూర్చుంది. ఓ రాత్రికి కానీ ఇంటిముందు సద్దుమణగలేదు. ఏమైనా ఇంటిముందు వీరంగంతో కాలనీలో కొందరి సానుభూతి 'తమ్ముడి' వేపు మొగ్గగా, నిజంగా ఆమె పట్ల సానుభూతి ఉన్నవాళ్ళు ఆ సాయంకాలం ఆ ఇంట్లోకి రావడానికి భయపడ్డారు.

కొండంత కష్టం నెత్తిన పడినప్పుడు ఎలాంటి వారికయినా పూర్వాపరాలు తెలీవు. కరచరణాలు ఆడవు. అందునా సీత స్వతహాగా ఆత్మాభిమానం కల మనిషి, కొండలరావు ఆ తెరని అతి క్రూరంగా, అతి హఠాత్తుగా, అతి దారుణంగా చీల్చేశాడు. ఇప్పుడిక నిస్సహాయంగా సీత కుప్పకూలిపోయింది.

●●●

మాల్యాద్రి ఆ సమయంలో ఢిల్లీలో ఉన్నాడు. తనకి ఇల్లు ఇచ్చిన నైరోబీ స్నేహితుడు పాల్ రెడ్డి వ్యాపారం పనిమీద ఢిల్లీ వచ్చి ఉన్నపాటునే బయలుదేరి రమ్మని మాల్యాద్రికి ఫోన్ చేశాడు. మాల్యాద్రి ఇంకా తాత్సారం చేస్తుంటే అతనికీ, భార్యకీ ప్లేన్ టికెట్లు పంపించాడు. అమెరికాలో కంప్యూటర్ స్పేర్ పార్ట్స్ వ్యాపారం ప్రారంభించాలనీ, అందులో మిత్రుడు సలహా తీసుకోవాలని పాల్‌రెడ్డి ఉద్దేశం. అప్పటికే ఆ రంగంలో మాల్యాద్రి ఎంతో కొంత కృషిచేసి ఉన్నాడు. మొదటినుంచీ మెదడు మాల్యాద్రిదీ, ఖర్చు పాల్‌రెడ్డిదీ. ఇద్దరూ జోడుగుర్రాల్లాగా జీవితంలో సాగారు. ఐతే నైరోబీకి రెడ్డి దూకినప్పుడు వెంటనే రాలేనన్నాడు మాల్యాద్రి. అందుకు కారణం రేణూ నీళ్ళుపోసుకుని ఉండడం, ఆ పరిస్థితిలో ఆమెని వదిలి పై దేశాలు వెళ్ళడం ఇష్టం లేకపోవడం.

నైరోబీ వెళ్ళిన పాల్ రెడ్డికి ఒక్క విషయం మాత్రం అర్థమయింది. తన వ్యాపారంలో లోపం తన పక్కన మాల్యాద్రి లేకపోవడమని. తను వ్యాపరం చెయ్యదలిచిన చోటుకి మాల్యాద్రిని తీసుకుపోలేకపోతే మాల్యాద్రి ఉన్నచోటనే వ్యాపారం చెయ్యాలి. ఈ నిర్ణయానికి వచ్చాక కేవలం ఓ లక్ష డాలర్లు మాత్రమే నైరోబీలో నష్టపోయి ఢిల్లీ చేరాడు పాల్ రెడ్డి. పోయినదాని గురించి బాధపడడం వ్యాపారస్థుల లక్షణం కాదు. రావలసిన దాంట్లో పోయినది కూడా రాబట్టుకోవడం నేర్చుకోవాలి. ఆ విద్యలో సారంగతుడు పాల్‌రెడ్డి. అందుకని మాల్యాద్రికి వచ్చిన నష్టం కంటే, రాగలిగిన లాభం గురించి మూడు రోజులు రాత్రిబవళ్ళు నూరిపోశాడు. అయినా మాల్యాద్రికి మనస్సు మారలేదు. అతని మనస్సు వ్యాపారం, లాభం మీద కంటే ఇండియాని వదిలిపోవడం మీద ఉంది. అది సుతరామూ ఇష్టంలేదు. మూడు రోజులయ్యాక వ్యాపారంలో ఏం మార్పు చెయ్యాలో, ప్రస్తుతం చేస్తున్న వ్యాపారం మాని ఏ కొత్త వ్యాపారం ప్రారంభించాలో పాల్‌రెడ్డికి విశదంగా చెప్పి రైలెక్కాడు. ఈసారి విమానం టిక్కెట్లు ఇవ్వలేదు పాల్‌రెడ్డి. ఇవ్వమని అడగలేదు మాల్యాద్రి.

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

Post your comments